

Ranger in Swaziland

In de jaren 70 en 80 nam de populatie zwarte neushoorns in aantal enorm af. De hoofdoorzaak was stroperij. De oppervlakte van de gebieden waarin de neushoorns leefden was vaak zo groot dat het haast onmogelijk was voor de rangers om deze gebieden onder controle te houden. Een ander bijkomstigheid was dat de gebieden erg groot en uitgestrekt waren waardoor de overgebleven neushoorns elkaar moeilijker konden treffen. Hierdoor vonden er ook minder voorplantingen plaats.

Als gevolg hiervan verdwenen bijna alle neushoorns uit het Afrikaanse landschap van met name de noordelijkste Afrikaanse landen. Men moest actie ondernemen om de totale achteruitgang te stoppen. Eén van de dingen die men probeerde was het overplaatsen van de nog overgebleven neushoorns naar kleinere parken. Dit waren stukken omheind land, vaak in bezit van privé-eigenaren.

Het voordeel hiervan was dat de parken kleiner van oppervlakte waren en dat ze omheind waren, hierdoor was het park goed "bewerkbaar" en onder controle te houden door rangers. Een voorbeeld van zo'n privé park is het Mkhaya Game Reserve in Swaziland. In dit park komen zowel de witte als de zwarte neushoorn voor.

Méde door de inzet van de rangers is er de afgelopen 10 jaar geen neushoorn meer gestroopt (de laatste neushoorn werd in december 1992 gestroopt). Mkhaya is nu ruim 10.000 ha groot en door deze oppervlakte en het aantal rangers die in het park werkzaam zijn is de bescherming

van de neushoorns stukken beter dan in een park als bijvoorbeeld het Kruger National Park in Zuid Afrika dat qua afmeting zo groot als Nederland is.

De hoofdtak van een ranger is het beschermen van de neushoorns. Dit doen ze 24 uur per dag, vijf weken achter elkaar. Daarna zijn ze vijf dagen vrij om naar hun familie thuis te gaan. De werkzaamheden van een ranger zijn o.a.:

- patrouille lopen, dag én nacht. Tijdens het patrouilleren wordt er o.a. gelet op het gedrag en de conditie van de dieren, er wordt gezocht naar vreemde voetstappen in het park, en er wordt uitgekeken naar strikken en andere dingen die ongewoon zijn. Uit ervaring blijkt dat de

Een spetterend uiteinde en een voorspoedis 2003

>> advies, ontwerp en druk

Maatschapslaan 43
Alphen aan den Rijn
T (0172) 41 88 00
F (0172) 41 88 08
I www.inter-contact.nl
E info@inter-contact.nl

OIC

omgeving Inter-Contact bv

meeste stopen) plaatsvond 's nachts gedurende volle maan, logisch want er is dan volop licht en zaklampen zijn overbodig. Er worden tijdens volle maan dan ook extra rangers ingezet:

- patrouilles vinden ook plaats door rangers op de fiets
- patrouilles worden ook uitgevoerd buiten het park, langs de rand van de omheining om de hekwerken te controleren
- de wacht houden op rangeruitlekposten
- meehelpen als er een gewond dier behandeld moet worden, dieren verplaatst moeten worden, dieren gevangen moeten worden

Hoewel het zwaar werk is (soms slapen ze nachten elkaar niet i.v.m. calamiteiten), zijn de rangers vooral erg trots dat zij zo'n belangrijke baan als game-ranger hebben. Zij beschermen de dieren met hun leven. Een ranger wordt je niet zomaar. Er zijn verschillende rangen, deze rangen zijn af te lezen aan de kleur van de uniformen. De mannen in khaki zijn het laagst in rang, zij worden nog geen rangers genoemd maar zijn degenen die de meest onaangename klusjes moeten opknappen. Als je in 2 jaar kunt bewijzen dat je doorzettingsvermogen hebt en gemotiveerd bent, word je gepromoveerd en krijg je een bruin uniform. Dan gaat het echte serieuze werk pas beginnen. In het begin zijn deze mannen alleen gewapend met een soort knots maar na verloop van tijd leren zij met wapens om te gaan en krijgen zij een machinegeweer die zij bij zich dragen ter bescherming van de dieren en zichzelf. Slechts een enkele ranger wordt gepromoveerd tot hoofd ranger en draagt een groen uniform. Zij krijgen veel taken en bevoegdheden en dragen een grote verantwoordelijkheid.

De rangers zijn verantwoordelijk voor de veiligheid van de dieren in het park. Deshalb mogen zij tijdens hun werk absoluut geen alcohol gebruiken. Drinken zij toch, dan zullen zij worden ontslagen. Ook buiten werktijden zijn zij zich bewust van hun belangrijke positie en beseffen zij dat zij over informatie beschikken die niet voor de buitenwereld bestemd is. Zij mogen uit veiligheidsoverwegingen niet praten over de neushoorns in het park. Men kan het niet verbieden, maar het management van de parken heeft eigenlijk liever niet dat de rangers tijdens hun vrije dagen alcohol gebruiken. Dit om te voorkomen dat ze loslippig worden en misschien informatie doorgeven aan de verkeerde personen. De meeste rangers begrijpen en respecteren dit standpunt.

Dat het werk van een ranger niet ongevaarlijk is zal intussen duidelijk zijn. Stropers, uitgerust met automatische machinegeweren, dringen de parken in en denken er niet voor terug om op de rangers te schieten. De belangen voor de stropers zijn zo groot, dat zij zich niet zomaar tegen laten houden. In de loop der jaren (vooral tijdens de neushoornoorlog 1988-1992) hebben een aantal rangers dit met de dood moeten bekopen. De rangers in de Biggame Parks in Swaziland hebben van de koning speciale bevoegdheden gekregen en mogen, na een eerste waarschuwing, gericht op stropers schieten zonder hiervoor achteraf bestraft te worden. Dat de koning erg betrokken is bij het natuurbehoud in zijn land, bewijst wel de wetgeving in Swaziland welke de beste wetgeving van Afrika is op het gebied van anti-stropen.

Zo mag een stroper nooit op borgtocht vrijgelaten worden en zal hem altijd een gevangenisstraf en/of boete boven het hoofd hangen, tevens moet hij de waarde van het

Foto: Biggame Park Swaziland

gestroopte dier vergoeden. De enorme toewijding en constante bewaking van de dieren heeft inmiddels in Swaziland wel zijn vruchten afgeworpen: de laatste neushoorn werd in december 1992 gestroopt en de huidige neushoornpopulatie neemt in omvang toe. Een geweldig resultaat. Maar we moeten alert blijven! Stropenij vind nog steeds plaats, al zijn het voornamelijk kleine dieren zoals impala en wrattenzwijn. Wie zegt dat het uitgestoten is dat stropers het ook weer zullen proberen om een neushoorn te doden? Daarom is het zo belangrijk dat wij als Neushoorn Stichting Nederland deze parken blijven ondersteunen.

Door onze steun raken de mensen extra gemotiveerd, ze weten dat wij hun werk zeer serieus nemen en zien het als een stukje erkenning dat wij vertrouwen in hun werkwijze hebben. Aan de inzet van de rangers dankt de neushoorn zijn (voorlopige) voortbestaan.